

Good Samaritan

“Con đi và cũng làm như thế (Luca 10:37)

Mục Đích

* Băng bó thương tích tinh thần & thể xác cho người cùng khổ.

* Mang tình thương của Chúa đến cho nhân loại lỗi lầm bằng lời cầu nguyện.

* Bảo vệ sự sống:

- Chôn cất và cứu vớt thai nhi

- Nâng đỡ những bệnh nhân HIV & AIDS

- Giúp đỡ các em bé mù lòa khuyết tật

Advisers

Rev. Nguyễn Đức Tuấn, CMC

Rev. Nguyễn Kim Long

Rev. Vũ Ngọc Long

Rev. Trần Thế Tuyên Canada

Rev. Nguyễn Văn Quý Éurope

Rev. Peter Trần

Rev. Phạm Đức Hào

Rev. Mr. Đào Văn Hóa

Executive Directors

Alexander Nguyễn Hoạt

Lâm Văn Hoàn – Louis Lisa

Lê Tinh Thông – Phạm Minh Trạch

Trọng Nguyễn - Vũ Đạm – Đinh H Phong

Nguyễn Văn Yên – Lê Huy Bồng

Nguyễn Hoa Cương- Thầy Năm Luận

Vũ Đình Tuyên – Trần Văn Phúc

Đình Thành - Nguyễn V. Nhân

Phúc An – Lý Mỹ Linh – Kiên Què

Nguyễn Đạt - Nguyễn Phong

Minh Phương – Mai Hương

Cầm Vân - Lai Mến

Quỳnh Trâm- Yến Nga

Clara Nguyễn - Cathy Đào – Therse HD

Tax Adviser

Mr. Nguyễn Trọng Tài

Law Adviser

Attorney Phạm Văn Phổ

Xin chuyển Bản Tin VAGSC đến bạn hữu
Cám On

Hội từ thiện **Người Samaritan Nhân Lành Việt Mỹ**

VAGSC Vietnamese American Good Samaritan Charities

PO Box 18209 Anaheim Hills CA 92817 - USA

Bảo Vệ Sự Sống – Protect Human Life

Non Profit Organization # 37 155 2124 – April 2007 CA – All donations are Tax deductible

Email: vagsc1@yahoo.com www.vagsc.com – Tel 714 542 3989

Bản Tin 8 – Nihil Obstat Rev Vũ Ngọc Long **Tháng 10 - 2012**

A Terrible Warning !

Our Lady Of Akita Japan 1973 - 1981

The wooden statute from which the voice came wept 101 times over a course of several years 1973 - 1981, the Blessed Virgin Mary gave Sister Agnes Katsuko Sasagawa in Akita, Japan a message:

“As I told you, if men do not repent and better themselves, the Father will inflict a terrible punishment on all humanity. It will be a punishment greater than the deluge, such as one will never have seen before. Fire will fall from the sky and will wipe out a great part of humanity, the good as well as the bad, sparing neither priests nor faithful. The survivors will find themselves so desolate that they will envy the dead. The only arms which will remain for you will be the Rosary and the Sign left by my Son. Each day, recite the prayers of the Rosary. With the Rosary, pray for the Pope, the bishops and the priests. The work of the devil will infiltrate even into the Church in such a way that one will see cardinals opposing cardinals, and bishops against other bishops. The priests who venerate Me will be scorned and opposed by their Confreres. The Church and altars will be vandalized. The Church will be full of those who accept compromises and the demon will press many priests and consecrated souls to leave the service of the Lord.”

Lời Cảnh Báo Khủng Khiếp !

Đức Mẹ Akita Nhật Bản 1973 - 1981

Tiếng Mẹ phát ra từ tượng gỗ, tượng Mẹ đã chảy nước mắt 101 lần từ năm 1973 – 1981. Đức Mẹ Đồng Trinh đã ban cho Nữ Tu Agnes tại Akita, Nhật Bản một sứ điệp:

“Nưư Mẹ đã nói với con, nếu loài người không hối cải, Chúa Cha sẽ giáng hình phạt xuống thế gian. Hình phạt này sẽ tàn khốc hơn lụt lội, một sự mà thế gian chưa bao giờ được thấy. Lửa sẽ rơi xuống từ trời. Một phần lớn nhân loại sẽ bị hủy diệt. Khí giới còn lại sẽ là Chuỗi Mối Khô và dấu chỉ của Con Mẹ để lại. Hàng ngày, hãy cầu nguyện bằng chuỗi Mối Khô cho Đức Giáo Hoàng, các Giám Mục, và các Linh Mục. Công việc của ma quỷ là chúng sẽ xâm nhập, ngay cả vào trong Giáo Hội bằng cách, như người ta sẽ thấy: đó là Hồng Y này sẽ chống đối Hồng Y kia, và Giám Mục này sẽ đối kháng Giám Mục nọ. Những Linh Mục nào tôn kính Mẹ sẽ bị chế nhạo và bị chống đối bởi các đồng bạn của các Ngài. Giáo Hội và các bàn thờ sẽ bị phá hủy. Trong Giáo Hội sẽ có nhiều người chấp nhận những thỏa hiệp và ma quỷ sẽ thúc ép nhiều Linh Mục và những linh hồn lành thánh rời xa Chúa.”

Rev.Mr. Đào Văn Hóa

Our Lady of Fatima Oct. 13 – 1917

“The men, they must mend their lives, ask forgiveness for their sins. Offend not Our Lord any more, for He is already much offended.”

“Thế gian hãy cải thiện đời sống, xin tha thứ tội lỗi mình. Đừng xúc phạm đến Thiên Chúa nữa, vì tội của loài người đã xúc phạm đến Người quá nhiều rồi.”

(Tiếp theo trang 6)

“Totus Tuus” – “Toàn Thân Con Thuộc Về Mẹ”

Hiệu Tòa của ĐGH Gioan Phaolô II
Sưu tầm của VAGSC

I. Đức Thánh Cha Bị Mưu Sát tại Roma

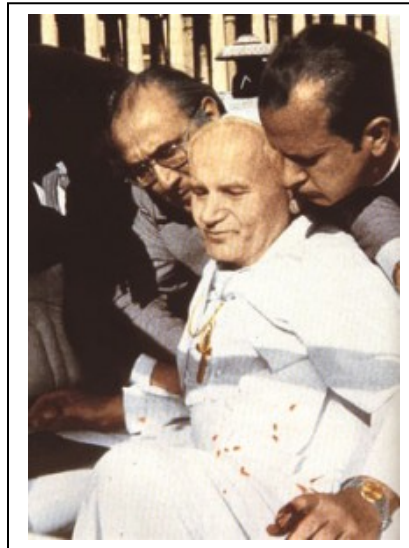
Vòng tròn trắng là cây súng của kẻ mưu sát

Tất cả hoàn cầu đều biết, một băng đạn 13 viên đã được bắn xối xả từ một thanh niên gốc Thổ Nhĩ Kỳ tên là Mahomed Agca, đã làm tiêu tan cái không khí đầy nghiêm trang và thánh thiện của công trường Thánh Phêrô giữa trưa ngày 13-5-1981, khi Ngài nghiêng mình cúi xuống gần một em bé trạc tuổi các em ở làng Fatima xưa. Những tiếng súng ấy đã gây xúc động và làm bàng hoàng cho toàn thế giới, nhất là khối Công Giáo hoàn vũ.

Nạn nhân là Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II khả kính của chúng ta. Bốn viên đạn đã ghim sâu vào thân thể Ngài, trong khi Đức Thánh Cha đang đứng trên một chiếc xe mui trần, đi ban phép lành cho cả trăm ngàn người hành hương của các quốc gia trên thế giới, về Roma tham dự thánh lễ kỷ niệm ngày Đức Mẹ hiện ra lần đầu tiên tại Fatima 13-5-1917.

Người ta chưa biết rõ ai đứng sau lưng vụ ám sát này. Tuy nhiên, nhiều nguồn tin nhắm

vào kẻ chủ mưu chính là Cấp Lãnh Đạo Tối Cao Sô Viết. Kế hoạch mưu sát Đức Giáo Hoàng đã được mật vụ KGB của Nga nghiên cứu kỹ lưỡng; giao trọng trách cho mật vụ Bảo Gia Lợi, và họ đã thuê một thanh niên gốc Thổ Nhĩ Kỳ thi hành kế hoạch đó.

ĐGH ngã xuống trong tay của các cận vệ

Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II liền vào khám đường thăm hỏi kẻ mưu sát Ngài. Kẻ ám sát Mahomed Agca, vừa trông thấy Ngài đã sùng sốt kêu lên:

“Ừa, ông còn sống hả? Tôi bắn trúng lắm mà? Những đầu đạn đó đã được chế tạo đặc biệt có sức công phá, chạm vào đâu sẽ nổ tung. Hơn nữa, đầu đạn còn được tẩm thuốc độc, chỉ cần chảy máu là có thể nguy hiểm đến tính mạng. Nhưng sao ông vẫn còn đây?”

Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II mỉm cười và ôn tồn đáp:

“Tay này bắn, đã có tay khác đỡ.” (Fatima-Moscow Editions Tequi. Paris Nov. 1981).

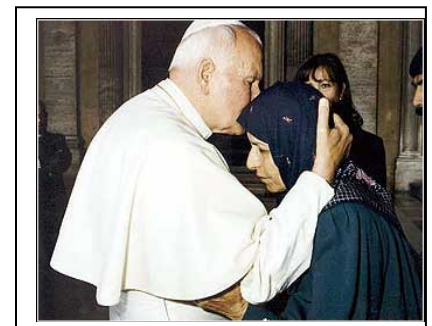

ĐGH tỏ ra yêu thương kẻ mưu sát mình

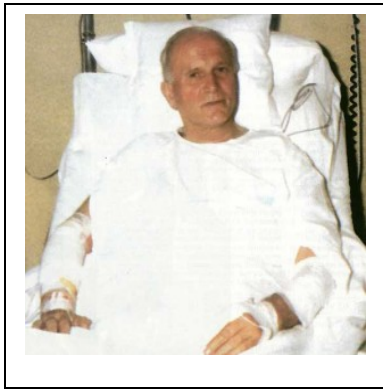
Dù đạn vô thân có nguy hiểm cách mấy, cũng không thể nào xuyên thủng được bàn tay nhân từ của Mẹ Maria. Biến cố đó đã xảy ra không ngoài sự quan phòng của Chúa và Mẹ.

ĐGH Gioan Phaolô II rất mộ mến, tin tưởng và cậy trông vào Đức Mẹ. Nên ngày 13-5-1991, mười năm sau khi Đức Thánh Cha bị mưu sát tại công trường Thánh Phêrô, Ngài đã sang Faima và tạ ơn cùng Mẹ:

“Lạy Mẹ của con muôn đời, và đặc biệt ngày 13-5-1981 khi con ngã xuống, Mẹ đã hiện diện bên cạnh và giúp đỡ con.”

ĐGH thông cảm với người Mẹ của Agca

ĐGH tình dưỡng sau khi bị mưu sát

II Tin từ Vatican

Vào ngày 13 tháng 5 năm 1981, ĐGH đã bị một người đàn ông Hồi giáo gốc Thổ Nhĩ Kỳ tên là Mehmet Ali Ağca bắn trọng thương khi Ngài đang đứng trên xe chạy vòng quanh Quảng trường Thánh Phêrô như thường lệ. ĐGH lập tức quy xuống vì đau đớn rồi từ từ ngã trong vòng tay các cận vệ. Ngay sau đó, hung thủ thực hiện vụ mưu sát bị cảnh sát tóm gọn. Nhưng kẻ tông phạm đứng cách đó một đoạn xa thì nhanh chóng chạy thoát.

Viên đạn chỉ đi xuyên qua ổ ruột, cách động mạch vài ly, rồi rớt ngay trong xe, khiến ĐGH dù bị mất đến 2/3 số máu trong cơ thể, nhưng vẫn được cứu sống kịp thời. Các bác sĩ cho rằng nếu viên đạn cắt ngang động mạch, ĐGH sẽ chết tại chỗ hoặc trên đường cấp cứu. Về phần mình, ĐGH lại xem đó như một sự can thiệp lạ lùng của Đức Mẹ Maria.

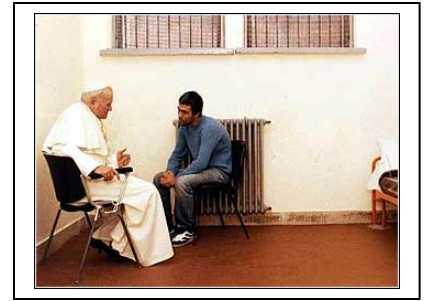
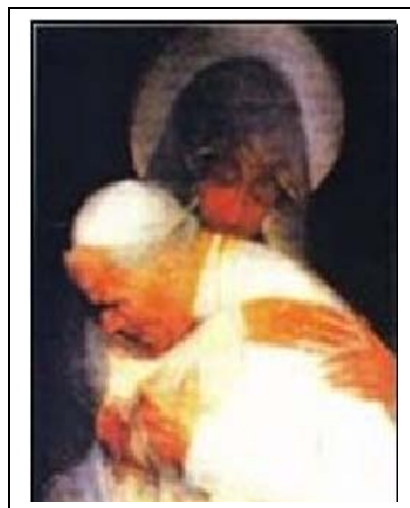
Sau khi hồi phục, ĐGH đã tuyên bố với mọi người rằng: "Tôi luôn cầu nguyện cho người anh em đã bắn vào tôi, người tôi đã chân thành tha thứ". ĐGH đã viết thư định gửi cho hung thủ Ağca: "Tại

sao anh lại bắn tôi khi mà cả hai chúng ta đều chung đức tin vào Chúa?" Nhưng thay vì gửi bức thư đó, đã quyết định đến gặp Ağca. Năm 1983, ĐGH đến thăm Ağca và tha thứ cho việc ám sát Ngài. ĐGH còn cầu khẩn nhà cầm quyền Ý ân xá cho Ağca. Ngài đã giữ liên lạc với gia đình của Ağca nhiều năm sau đó và đã thăm mẹ Ağca năm 1987.

III. Đức Mẹ Đã Hiện Ra Cứu Giúp ĐGH Gioan Phaolô II.

Những nhà nghiên cứu về hướng đi viên đạn của kẻ mưu sát đã cho biết rằng: Một đầu đạn lẽ ra đi thẳng, chắc chắn sẽ kết liễu cuộc đời Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II. Nhưng có một sức huyền nhiệm nào giữ viên đạn lại và đổi hướng đi của nó qua lối khác, nên sinh mạng của Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II được an toàn.

Đức Thánh Cha đã minh xác sức huyền nhiệm ấy, với các Đức Giám Mục Ý ngày 13-5-1994 rằng: **“Chính bàn tay của một người mẹ đã hướng dẫn đường đi của viên đạn đó, và trong cơn đau đớn tột độ của vị Giáo Hoàng ấy, đã được dừng lại ngay ngưỡng cửa của sự chết.”**

ĐGH tha thứ cho kẻ mưu sát mình

Chúng ta không hiểu tại sao Đức thánh Cha Gioan-Phaolô II đã muốn cất dấu tấm hình chụp này trong nhiều năm. Vatican đã vừa mới công bố tấm hình này lần đầu tiên. Tấm hình được một vệ sĩ của Người chụp ngay khi Đức Thánh Cha bị bắn và đang ngã xuống trong chiếc xe đặc chế (papamobil) của Người. Các bạn có thể nhìn thấy vẻ mặt đau đớn hiện trên mặt Người.

Joaquin Navarro Valls, phát ngôn nhân Toà Thánh vào thời gian đó, đã tuyên bố người ta mất nhiều năm để nghiên cứu tấm hình chụp khó tin này và tất nhiên là về chất lượng rửa hình, vì khi được chuẩn bị kỹ càng, không ai có thể nhìn rõ ràng bởi vì tấm hình không sáng sủa. Cuối cùng, sau nhiều kiểm duyệt và tìm tòi, dưới sự kiểm soát của các chuyên gia nhiếp ảnh trên thế giới, họ đã quyết định không hề có “giả mạo” thuộc thuật nhiếp ảnh và ngày nay, họ cho chúng ta món quà đẹp đẽ này về Mẹ Thiên Chúa. Các bạn có thể nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa ôm Đức Gioan-Phaolô II trong tay Mẹ.

Các bạn trẻ thân mến,
Xin mời các bạn vào website www.vagsc.com và hãy đọc: **“I Saw Two Roads” – St. Faustina**

Vì Juan Diego do dự, nên Đức Mẹ đã trách : “Ta Đây Không Phải Là Mẹ Của Con Sao?”

Sưu Tầm của Joseph Alexander Nguyễn Hoạt, nguyên CT ĐBX VN HK

Đức Mẹ Guadalupe

1. Đôi nét lịch sử về Juan Diego.

Juan Diego, một người thượng gốc Aztec, góa vợ, không con. Trong thân thuộc vốn vẹn chỉ có một người chú duy nhất, lại thường bị đau ốm bệnh tật. Hai chú cháu cùng nhau sống một cuộc đời rất thanh bần và đạm bạc, trong một túp lều tranh sơ sài, dưới chân một ngọn đồi ngoại ô của thành phố Mê Tây Cơ. Hai chú cháu mới theo đạo Công Giáo, vừa được các cha thừa sai dòng Đa Minh rửa tội chừng năm, sáu năm qua. Các vị Linh Mục thừa sai đặt cho hai chú cháu mỗi người một tên mới, cháu là Juan Diego, chú là Juan Bernadino, cả hai đặc biệt có lòng sùng kính Đức Mẹ.

2. Mẹ hiện ra lần đầu tiên

Vào một buổi sáng tinh sương ngày 9 tháng 12 năm 1531, Juan Diego dậy thật sớm, cho kịp giờ để đi dự lễ kính Đức Mẹ ngày Thứ Bảy. Trong khi vừa đi vừa chạy theo một con đường mòn dẫn tới ngọn đồi Tepeyac, cách trung tâm thành phố Mexico City khoảng 15 dặm về hướng Bắc. Sáng hôm nay, Juan cảm thấy một điềm lạ khác thường, khi nghe rõ những tiếng chim hót líu lo trên cành, pha lẫn tiếng nhạc êm đềm từ xa xa vọng lại. Juan Diego vừa qua khỏi khúc quanh của một tầng đá lớn, bỗng anh nghe tiếng của một cô gái gọi đúng tên mình:

“Juan Diego, Juan Diego”.

Juan Diego giật mình quay lại, thấy một cô gái vóc dáng người thượng, chừng 14 tuổi, trang phục lộng lẫy tuyệt vời, ánh sáng chiếu tỏa chung quanh. Với giọng nói đầy ngọt ngào âu yếm, cô gái hỏi:

“Juan Diego, đưa con yêu thương của Mẹ, con đi đâu vậy”.

Juan thưa lại:

“Chào bà nhỏ, tôi đang vội đi dự lễ Misa và nghe giảng Phúc Âm đây”.

Cô gái nói tiếp:

“Juan Diego, con yêu quý, Mẹ rất thương con, Mẹ cho con biết, Ta là Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ Chúa Giêsu, Đáng có quyền ban sự sống và tạo dựng muôn loài, Người ở khắp mọi nơi trên trời cũng như dưới đất. Ta muốn một nhà nguyện được xây tại chỗ này. Chính nơi đây Ta sẽ tỏ lòng thương xót của Ta cho dân tộc con, và tất cả những ai thật lòng muốn Mẹ cứu giúp về những lao nhọc về thể xác cũng như tinh thần. Tại nơi đây Ta sẽ đón những giọt nước mắt khổ đau của họ; nhưng Mẹ sẽ ủi an và họ sẽ cảm thấy nhẹ nhàng êm ái. Juan Diego, con hãy vào thị xã Mê Tây Cơ và trình với Đức Cha những điều con vừa nghe và thấy.”

Juan Diego khi nghe thấy cô gái xưng mình là Đức Trinh Nữ Maria, anh liền phủ phục xuống đất và thưa rằng:

“Lạy Mẹ con xin vâng”

Rồi Juan Diego ba chân bốn cẳng chạy một mạch vào trong thành phố, trong lòng không khỏi bồi hồi và lo lắng. Có lẽ đây là lần đầu tiên anh đặt chân vào chốn thành hoa đô thị này, nơi sinh sống của những người giàu sang phú quý. Còn Juan Diego, quần áo tả tơi, bản hàn, dốt nát; chỉ sợ những người có thể lợc, và những kẻ giàu sang phú quý, suýt chó ra cắn đuôi đi. Hơn nữa lòng bồi hồi, vì là lần đầu tiên ra phố, không biết có tìm thấy Tòa Giám Mục không? Nhưng cuối cùng cũng tới.

Đức Giám Mục Don Fray Juan De Zumarraga thuộc dòng Đa Minh, gốc Tây Ban Nha. Ngài đến Mê Tây Cơ năm 1528, với sứ mạng truyền giáo cho những người nghèo khó, đặc biệt là người thượng. Ngài đã đón tiếp rất niềm nở Juan Diego, và được anh trình bày cặn kẽ những điều anh đã thấy và nghe. Nhưng Đức Giám Mục rất thận

trọng, sau khi Ngài hỏi Juan Diego một số câu hỏi; hiện nay anh đang ở đâu, nghề nghiệp gì và vài điều giáo lý căn bản. Juan Diego đã trả lời trôi chảy. Nhưng Đức Cha vẫn còn do dự, vì Ngài nghĩ rằng không lẽ nào Đức Mẹ lại muốn xây nhà thờ nơi hẻo lánh đó, nên Ngài đã nói với Juan Diego: *“Bây giờ con hãy về, khi nào cần việc gì con cứ đến”.*

3. Đức Mẹ hiện ra lần thứ hai.

Trời đã xế chiều, Juan Diego thất vọng trở về, bụng đói, anh cảm thấy mệt mỏi, nhưng vẫn cố leo lên tới đỉnh đồi, nơi tầng đá lớn mà Đức Mẹ đã hiện ra với anh ban sáng. Anh sững sốt, khi thấy Đức Mẹ đang chờ ở đó, anh liền quỳ xuống và thưa với Người rằng:

“Lạy Nữ Vương là Mẹ con, con đã làm theo những việc Mẹ muốn. Con đã trình với Đức Giám Mục về những điều Mẹ đã nói với con. Ngài đã lắng nghe và hỏi con nhiều điều. Nhưng có lẽ Ngài chưa tin, có thể Ngài cho rằng con đã hiểu lầm về việc Mẹ muốn có một đền thờ nơi hẻo lánh này. Mặc dù Đức Cha đã cho con cái đặc ân là đến thăm ngài khi cần. Nhưng thưa Mẹ, con không thể làm gì khác hơn được. Thật sự con không đáng là người Mẹ tin tưởng và giao cho con cái sứ mạng khá quan trọng này. Xin Mẹ nên tìm một người khác có khả năng hơn con. Con chỉ là một kẻ hèn mọn dốt nát, xin Mẹ tha thứ cho con.”

Đức Mẹ an ủi Juan:

“Juan Diego, con yêu quý của Mẹ, thật sự Ta có thể sai nhiều người, nhưng trách vụ này Mẹ đã chọn con. Vậy sáng mai con hãy trở lại Tòa Giám Mục lần nữa, và trình với Đức Cha rằng: Mẹ muốn có một đền thờ tại đây”.

Juan Diego thưa lại:

“Con sẽ làm theo điều Mẹ muốn, nhưng con sợ Đức Giám Mục không hài lòng vì con trở lại quá sớm. Và nếu như Ngài có hài lòng chẳng nữa,

thì chắc Ngài vẫn chưa tin là Mẹ đã sai con. Nhưng con là tôi tớ của Mẹ, con xin vâng theo lời Mẹ dạy. Lạy Mẹ cao sang và kính yêu nhất của con. Xin Mẹ yên tâm, ngày mai con sẽ trở lại Tòa Giám Mục lần nữa, và con sẽ xin thưa cùng Mẹ chuyến đi này.”

Sáng hôm sau, Juan Diego dậy thật sớm để dự Lễ Ngày Chúa Nhật. Lễ vừa xong anh chạy một mạch tới Tòa Giám Mục. Vì là lần thứ hai, nên kiểm Tòa Giám Mục không khó khăn mấy. Đức Giám Mục Juan De Zumarraga, tuy Ngài rất bận rộn nhưng vẫn ân cần tiếp đón Juan Diego thật chu đáo. Sau khi nghe anh ta kể mọi chi tiết về cuộc đối thoại với Đức Mẹ, sau khi anh trở về nhà ngày hôm qua. Đức Giám Mục có vẻ xuôi lòng và cho rằng cũng không thấy có một cái gì gian dối nơi người thượng này. Nhưng Ngài muốn có một cái gì làm bằng chứng, nên đã nói với Juan Diego:

“Con về trình với Đức Trinh Nữ Maria, xin hãy tô một dấu chỉ gì làm bằng chứng là Người từ Thiên Đàng đến.”

Nhưng trước khi cho Juan Diego ra về, Đức GM đã thu xếp một cách kín đáo, cho hai người thân tín của Ngài theo sau, có ý xem sự việc thật hư ra sao. Nhưng khi đi đến tới gần đồi Tepeyac, Juan Diego tự nhiên biến mất. Hai người thân cận chạy về trình với Đức GM, chúng con đã tìm kiếm mọi chỗ, nhưng anh ta đã biến đi đâu.

Trái lại, Juan Diego thì không hề trốn tránh, anh thân nhiên cặm cũi đi giữa đường, và cũng chẳng để ý đến những cảnh vật chung quanh, và cũng chẳng nghĩ gì đến việc có người đang theo dõi mình. Anh chỉ chăm chú hướng thẳng về ngọn đồi Tepeyac, để mong gặp Đức Mẹ và phúc trình mọi việc cho Người.

3. Đức Mẹ hiện đến lần thứ ba.

Vừa thấy Đức Mẹ Juan Diego liền quỳ xuống và thưa rằng:

“Thưa Mẹ, con đã trình với Đức Giám Mục về điều Mẹ muốn, có lẽ Ngài đã tin một phần nào, nhưng Ngài lại muốn phải có cái gì làm bằng chứng, cho biết rằng Mẹ từ Thiên Đàng đến”.

Đức Mẹ mỉm cười nói:

“Được rồi, con yêu của Mẹ! Con đã vất vả trong sứ mạng này, Mẹ sẽ thưởng công cho con; con về nhà nghỉ ngơi bình an. Sáng mai ra đây, Mẹ sẽ có bằng chứng cho con, con mang đến cho Đức Giám Mục.”

Juan Diego, về đến nhà, thấy chú Juan Bernadino đang đau nặng, anh phải chạy đi hái ít lá cây về chữa trị cho chú. Bệnh tình của ông ta mỗi ngày một thêm nặng, có thể ra đi bất cứ lúc nào. Ông ta khấn khoản nói với Juan Diego. Sáng mai cháu đi mời cho chú một vị Linh Mục, để chú có thể xin rước lễ lần sau cùng.

Juan Diego do dự, thật là một sự nan giải cho anh, hai việc xảy cùng một lúc, việc nào cũng quan trọng không kém. Juan Diego nghĩ là có lẽ nên đi tìm Linh Mục cho chú trước, sau đó về lo việc Đức Mẹ cũng chẳng muộn, nghĩ rồi thực hiện ngay. Sáng mai Juan Diego dậy thật sớm, đi mời Linh Mục cho chú. Rồi anh chạy một mạch đến đồi Tepeyac, thay vì đi thẳng hướng Tây như thường lệ, nhưng sợ Đức Mẹ thấy, nên anh liền đổi sang hướng Đông.

4. Mẹ hiện ra lần thứ tư

Không ngờ, khi anh vừa mới rẽ qua một bước thì hình như có bóng người chặn lại. Ngược mắt lên, Juan Diego thấy ngay Đức Mẹ, anh liền quỳ xuống dưới chân Mẹ, chưa kịp thốt lên lời nào, thì Đức Mẹ đã an ủi:

“Juan Diego con yêu quý của Mẹ, việc gì đã xảy ra với con vậy.”

Juan Diego thưa:

“Sao hôm nay Mẹ dậy sớm vậy? Mẹ không được khỏe sao? Chú con lúc này đau nặng, có thể sắp chết, ông ta muốn gặp linh mục và xin rước lễ lần sau cùng. Con không giám coi thường và quên việc đã hứa với Mẹ hôm qua, sẽ mang bằng chứng đến cho Đức Cha. Nhưng vì chú con đau nặng, con phải lo trước, xin Mẹ tha lỗi cho con.”

Mẹ trách khéo Juan Diego:

“Hỡi con yêu! Đừng bối rối và do dự! Ta đây không phải là Mẹ của con sao? Con nghĩ rằng, con không

được đặt dưới sự săn sóc, tựa nương trong cánh tay người Mẹ của con sao? Chú con sẽ không chết, ông ta sẽ được chữa lành. Con sẽ được bình an trong sự quan phòng của Mẹ, và không có lý do gì có thể thay đổi ý hướng của con đã định trước. Bây giờ con hãy leo lên đỉnh đồi kia, cắt những bông hoa hồng đang mọc ở đó, mang xuống đây cho Mẹ.”

Sau khi nghe những lời trách khéo của Đức Mẹ, Juan cúi đầu chào Mẹ, và leo ngay lên đồi tức khắc. Và cũng từ giây phút đó anh vâng lời Mẹ tuyệt đối. Không bao giờ do dự và nghi ngờ điều gì nữa. Không giám nghĩ về ông chú của mình bây giờ ra sao? Và cũng chẳng còn giám thắc mắc tại sao trên đồi trọc, trời rét như cắt thế này, mà tại sao có hoa hồng trên đó? Juan Diego không dám có ý kiến gì nữa, anh cặm đầu chạy một mạch lên đỉnh đồi, thì thấy đúng như lời Mẹ nói; Ôi! Một vườn hoa đủ màu, hương thơm ngào ngạt. Anh liền hái những bông hoa ấy bọc vào chiếc khăn quàng, mang xuống cho Đức Mẹ. Sau đó chính tay Đức Mẹ xếp lại những bông hoa ấy thật gọn gàng, bó lại trong chiếc khăn của Juan Diego và dặn dò:

“Này con, con hãy đem những bông hoa hồng này đến cho Đức Giám Mục, để làm chứng điều Mẹ nói, Ta từ Thiên Đàng đến. Xin Ngài thực hiện ý định của Mẹ là xây một đền thờ tại chỗ này. Và nhớ không được cho ai xem những bông hoa này cho đến khi gặp Đức Cha. Hỡi con nhớ yêu dấu của Mẹ, nên nhớ rằng con là sứ thần đáng tin cậy của Mẹ, và lần này Đức Giám Mục sẽ tin về những gì con đã trình với Ngài trước đây.”

Juan Diego từ già Đức Mẹ và lên đường, và lần này cũng là lần cuối cùng anh được nghe tiếng Mẹ và xem thấy Người. Tòa Giám Mục ngày hôm đó rất bận rộn. Đức Giám Mục Zumarraga đang hội kiến cùng Đức Cha Don Sabastian Ramirez và có sự hiện diện người thông dịch viên Juan Gonzalez tại văn phòng. Trong lúc mọi người đang bàn luận về sự lạ Đức Mẹ đã hiện ra với người thượng gốc Atzec. Bỗng nhiên thấy mùi hoa hồng tràn ngập trong phòng, liền sau đó Juan Diego bước vào. Anh đến trước mặt Đức Giám Mục, đưa tay lên cời

khăn quàng, định dâng bó hoa hồng cho Ngài. Nhưng lạ thay! Khi anh vừa đưa tay lên vai thì khăn quàng bật ra, những bông hoa hồng xinh đẹp đổ rơi xuống sân nhà rồi tan biến tức khắc.

Tất cả mọi người trong phòng đều bừng sốt, rời khỏi ghế và quỳ xuống, khi nhìn thấy trên khăn quàng của Juan Diego, có in lên hình Đức Mẹ, là một cô gái thượng. Và anh cũng xác nhận đây là chính là Người đã hiện ra với anh trong mấy ngày qua.

Các bông hồng đã vẽ nên hình Đức Mẹ Guadalupe trên khăn quàng của Juan Diego

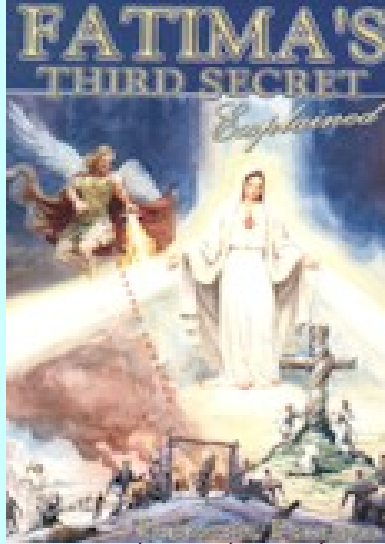
Đức Giám Mục Zumarrage sau đó đã ôm chầm lấy Juan Diego, Ngài thành thực xin lỗi về những nghi ngờ trước đây, và Ngài quyết định cho thực hiện những điều Đức Mẹ muốn.

Năm 1557, Tòa Giám Mục Mexico City đã chính thức công bố sự hiện ra của Đức Mẹ với Juan Diego có tính cách siêu nhiên, và tước hiệu Mẹ Guadalupe được phép tôn sùng.

Đức Giáo Hoàng Benedicto XIV đã công nhận Nữ Vương Guadalupe là quan thầy của nước Mễ Tây Cơ ngày 25-4-1754. Sau này Đức Giáo Hoàng Pio X cũng đã tuyên tụng Mẹ Guadalupe là quan thầy cả Châu Mỹ La Tinh

Joseph Alexander Nguyễn Hoạt

A terrible Warning – Lời Cảnh Báo Khủng Khiếp ...

Sám Hối Sám Hối Sám Hối

PHẦN THỨ BA CỬA BÍ MẬT FATIMA

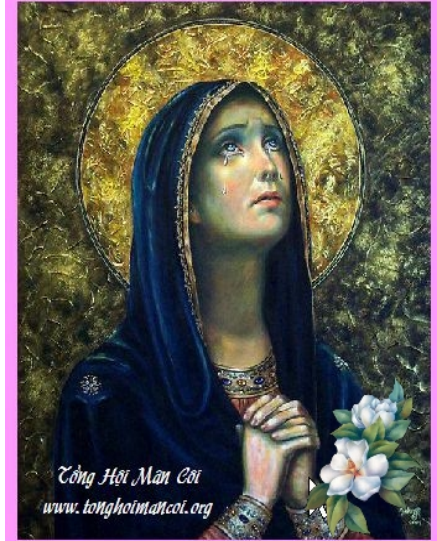
Lucia: “Ở phía trái Đức Mẹ và bên trên một chút, chúng con nhìn thấy một vị Thiên Thần, với thanh gươm cháy phừng bên tay trái của Ngài; nó lóe sáng, phụt ra những ngọn lửa như thể sắp đốt cháy thế giới; nhưng rồi chúng tắt ngúm khi tiếp xúc với ánh quang từ bên phải Đức Mẹ tỏa ra về phía Ngài. Thiên Thần, tay phải chỉ xuống đất và kêu lớn tiếng:

Sám hối, sám hối, sám hối!”

Third Secret of Fatima:

Lucia: “At the left of Our Lady and a little above, we saw an Angel with a flaming sword in his left hand; flashing, it gave out flames that looked as though they would set the world on fire; but they died out in contact with the splendor that Our Lady radiated towards him from her right hand: pointing to the earth with his right hand, the Angel cried out in a loud voice:

‘Penance, Penance, Penance!’

Tổng Hội Mân Côi
www.tonghoimancoi.org

MẸ KHÓC

*“Hãy ăn năn đền tội.
Cải thiện đời sống.
Lên hạt Mân Côi.”
(Mệnh lệnh Fatima, 1917)*

Chứa chan xúc động ngắm hình
Chân dung Mẹ khóc, ngược nhìn lên cao
Bồi hồi rung cảm nôn nao
Con nay đã hiểu vì sao Mẹ buồn
Thế gian tội lụy buông tuồng
Ham mê vật chất quay cuồng hư thân
Thánh Tâm Con Mẹ từ nhân
Phàm trần xúc phạm vong ân của Người
Mẹ ơi, Mẹ hãy chuyển lời
Cầu cho con biết đổi đời ăn năn
Hồi tâm sám hối trở trần
Mẹ rồi thôi khóc, hoa đăng ngập lòng!

Lm Nguyễn Thanh Sơn DCCT

“Đức Tin và lời cầu xin là sức mạnh có thể tác động đến lịch sử, lời cầu nguyện mãnh lực hơn vũ khí, và Đức Tin hùng mạnh hơn các đạo quân.”

Hồng Y Joseph Ratzinger – 2000 – Tại Fatima

VAGSC - Kính Cáo

Để ôn lại và ghi nhớ dụ ngôn Người Samarit Nhân Lành của Thánh Luca (10:29-37), là nền tảng của hội. Hội Đồng Quản Trị VAGSC rất hân hoan chào giải và trao giải thưởng “hạng I – hạng II” cho Thi Nhân nào làm thơ nói về dụ ngôn Người Samarit Nhân Lành, hay nhất và đầy đủ ý nghĩa nhất về dụ ngôn này. (Kỳ hạn chót là 31 tháng 12-2012)

Hạng I = 200\$, Hạng II = 100\$ -
(Tiền Thuởng do anh Kiến Quê dâng hiến)

Xin Cảm Ơn

Chuyện Vui: Nhà Lầu – Nhà Lá

Kiến Quê VAGSC- Nghe Giàng

Trong xóm nhà bà Ba, có anh Tư thợ hồ và anh Năm sửa máy lạnh. Anh Tư thợ hồ làm ăn vất vả, suốt ngày nắng nôi, công việc thì cực nhọc, gặp lúc địa ốc xuống dốc, việc làm hiếm hoi, nên chẳng thấy ai kêu rêu gì! Nhưng với một tâm tư của Người Samaritan Nhân Lành, nên anh vẫn có lòng thương các trẻ em xấu số, thỉnh thoảng nếu có dư chút đỉnh anh vẫn gửi tiền cho hội VAGSC để cứu vớt thai nhi.

Còn anh Năm sửa máy lạnh, kinh tế cạnh tranh, nhiều khi nằm nhà suốt cả ngày không có ai gọi! Đời sống cũng không khá giả gì cho lắm. Nhưng tâm hồn tràn đầy thương xót, nên hàng tháng sau khi đã chi trả tiền thuê nhà, tiền điện nước, tiền bảo hiểm..., anh vẫn dành dụm dâng hiến cho VAGSC, nhờ Ban Điều Hành gửi ra Miền Bắc nuôi người phong tật.

Còn bà Ba thì khô chê, bà làm ăn rất khấm khá, Chúa cho gặp thời, đi xe Lexus láng công, ra ngoài thì mang ví Louis Vuiton ... , đi xem Paris by Night thì ngồi hạng VIP; cuối tuần thì chọn nhà hàng thật sang, có điều hòa không khí ...; nếu có cơ quan từ thiện đến xin cấp đỡ thì hầu như bà từ chối liền ..., bà lấy lý do: mừng 3 trả tiền cái nhà ở Anaheim Hills, mừng 7 trả tiền cái nhà ở Huntington Beach, mừng 9 thì trả tiền hụi ... Nói đến việc làm từ thiện của lão già Kiến Quê và các vị trong VAGSC, thì bà cho đó là những việc của mấy người vô công rồi nghề ...!

Thời gian thấm thoát trôi đi ... , một ngày kia cả ba vị đều được mời đi thăm nhà Thánh Pherô. Hai anh Tư và Năm lấy làm thích thú lắm, đến ngày hẹn hai anh dậy thật sớm, quần áo, đầu tóc chỉnh tề, bà Ba cũng theo sau sát nút. Mới có 5 giờ sáng, cửa Thiên Đàng còn đóng, Thánh Pherô nghe tiếng có ai gõ cửa cách cách... Thánh Pherô dụi mắt nhìn thật kỹ, thấy rõ anh Tư thợ hồ và anh Năm thợ sửa máy lạnh, Ngài liền vui vẻ bước ra đón tiếp. Hai anh thì thấy choáng ngợp về Thiên Đàng đúng như thánh Phaolô diễn tả “Mắt chưa từng thấy, tai chưa từng nghe, lòng chưa từng cảm nghiệm.”

Thánh Pherô nói: Hai anh ở trần gian sống vất vả, nhưng biết thương đến những kẻ khốn cùng. Nên Chúa Cha thương cho hai anh mỗi bạn một căn nhà lầu ba tầng. Hai anh sung sướng nhận phần thưởng của Chúa qua Thánh Pherô. Bà Ba ngắm đi ngắm lại căn nhà rồi bậm bụng, hai gã này ở dưới thế gian nghèo mạt rệp, tiền hụi đóng cho bà tháng nào cũng bị trễ, vậy mà bây giờ Chúa thương căn nhà 3 tầng, chắc nhà bà phải 6 tầng. Bà Ba bèn thưa Thánh Pherô.

- Còn cái nhà của con đâu?
- Cái nhà của con ở phía sau kia kìa
- Tại sao lại là Nhà Lá ...!!!
- Vì con có gửi tiền lên Thiên Đàng đâu mà cha xây?
- Bà Ba !!!

Đây là chuyện vui thôi, đối với Chúa, 2 xu của bà góa đã lớn hơn quà biếu của người giàu có. Xin mời bà con đọc mấy vần thơ của ông Phi Điều TX.

Nhắc ai lắm Bạc nhiều Tiền,
Nhớ người Tàn Tật ưu tiên đỡ đần.
Thương người như thể thương thân,
Đó là tích đức góp phần đời sau ...

Qui Vị nào muốn gửi tiền lên thiên đàng – Xin liên lạc với VAGSC - Free

VAGSC *Bảo Vệ Sự Sống*
PO Box 18209 Anaheim Hills CA 92817

Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel
Quà biếu cho người anh em phong tật- Miền Bắc xa xôi

Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel
Quà dâng cho việc cứu cấp & chôn cất thai nhi

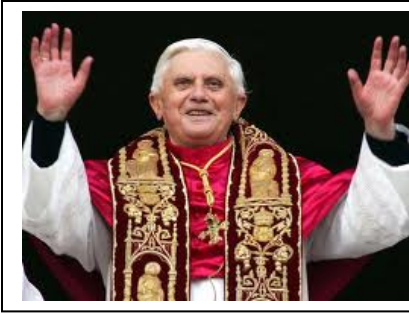
Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel
Quà tặng các em mù lòa đơn côi khuyết tật, cuộc đời đen thui

Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel
Quà hiến cho các bệnh nhân HIV & AID đang chờ ngày ra đi

Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel Noel
Quà biếu dâng cho các người tàn tật, khó nghèo

“Ai tin tưởng vào sự trợ giúp của Chúa, người đó sẽ nhận được sự nâng đỡ”

Vatican Radio (Vat. 6/05/2012) - *Quý vị thính giả thân mến. Chúa nhật 6 tháng 5 năm 2012, trời Rô-ma có mưa nhẹ nhưng tại quảng trường thánh Phê-rô tín hữu và khách hành hương vẫn quy tụ về đông đảo cách lạ thường để cùng hiệp thông với Đức Thánh Cha Biển Đức 16 trong kinh Lạy Nữ Vương Thiên Đàng. "Ai tin tưởng vào sự trợ giúp của Chúa, người đó sẽ nhận được giúp đỡ" là thông điệp Đức Thánh Cha nhấn mạnh trong bài huấn dụ của mình.*

Anh chị em thân mến,

Tin Mừng Chúa Nhật thứ năm mùa Phục sinh mở ra cho chúng ta hình ảnh vườn nho. "Chúa Giê-su nói với các môn đệ: **Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho**" (Ga 15,1). Trong Kinh Thánh, rất nhiều lần dân It-ra-en được so sánh với vườn nho sai trái khi trung tín với Thiên Chúa; nhưng một khi họ xa Chúa, sẽ trở thành khô héo, không còn khả năng làm ra "loại rượu làm phấn khởi lòng người", như chúng ta đọc thấy trong Thánh vịnh 104, câu 15. Vườn nho thật của Thiên Chúa, cây nho thật là Chúa Giê-su, với tình yêu hy sinh, đã đem lại ơn cứu chuộc cho chúng ta và mở đường cho chúng ta đến vườn nho thật. Như Đức Ki-tô ở lại trong tình yêu của Chúa Cha, các môn đệ cũng thế, những người được cắt tía nhờ Lời của Thầy mình. Nếu các môn đệ gắn kết với Thầy cách thâm sâu, họ trở thành những nhánh nho sai trái, làm cho vụ mùa bội thu. Thánh Phan-xi-cô de Sale viết: *"Cành liền kết với thân và sinh trái không bởi tự chính nó nhưng là nhờ thân cây: hiện nay*

chúng ta được gắn kết trong tình mến với Đấng Cứu Độ như chi thể với đầu. Vì thế, những việc lành phúc đức hưởng nhờ từ Ngài đem lại cho chúng ta sự sống vĩnh cửu." (Trattato dell'amore di Dio, XI, 6, Roma 2011, 601).

Trong ngày chúng ta lãnh nhận phép Rửa tội, Giáo Hội đã tháp nhập chúng ta như những nhánh cây vào Mầu nhiệm Phục sinh của Chúa Giê-su, đồng thời cũng trong Cuộc thương khó của Người. Từ tội lỗi này chúng ta nhận lãnh nhựa sống hầu được tham dự vào cuộc sống vĩnh hằng. Như các môn đệ, chúng ta cũng vậy, nhờ sự trợ giúp của các Mục tử trong Giáo Hội, chúng ta lớn lên trong vườn nho của Chúa, được bao bọc trong tình yêu của Người. **"Nếu hoa trái của chúng ta là tình yêu, thì điều tạo ra hoa trái này chính là việc "ở lại" cách thâm sâu và trung tín với Chúa"** (Gesù di Nazaret, Milano 2007, 305). **Điều quan trọng là luôn gắn kết với Chúa Giê-su, phụ thuộc vào Người bởi không có Ngài chúng ta không thể làm được gì** (x. Ga 15,5).

Trong một lá thư của Ngôn sứ Gio-an, người sống trong hoang mạc ở Gaza vào thế kỷ thứ năm, một tín hữu hỏi ngài rằng: *Làm thế nào để dung hoà giữa tự do của con người và việc phụ thuộc hoàn toàn vào Thiên Chúa? Vị ẩn tu trả lời: Nếu con người nghiêng lòng mình vào sự thiện và xin Chúa giúp đỡ, họ sẽ nhận được sức mạnh cần thiết để làm được điều ấy. Bởi tự do của con người và quyền năng của Thiên Chúa song hành với nhau. Điều này khả thi bởi sự thiện đến từ Thiên Chúa nhưng sự thiện được thực thi nhờ người tín hữu.* (x. Ep. 763, SC 468, Paris, 2001, 206).

"Ở lại" trong Chúa Ki-tô cách đích thực được đảm bảo trong lời cầu nguyện liên li, như vị Chân phước Dòng Xi-tô Guerrico d'igny đã nói: *"Lạy Chúa Giê-su, không có Ngài chúng con chẳng làm được gì. Ngài chính là người làm vườn, người sáng tạo đích thực; Người trồng tía và chăm sóc vườn nho của Ngài. Ngài đã ươm mầm bằng lời của mình, tưới bằng thần linh và làm cho lớn mạnh nhờ quyền năng của Ngài"* (Sermo ad

excitandam devotionem in psalmodia, SC 202, 1973, 522).

Các bạn thân mến, **Mỗi người chúng ta là một nhánh nho và chỉ sống mạnh nếu lớn lên mỗi ngày trong cầu nguyện, tham dự các Bí tích, trong việc thiện và gắn kết với Thiên Chúa. Ai yêu mến Chúa Giê-su, Đấng là cây nho thật, sẽ sinh hoa trái đức tin cho một vụ mùa bội thu những hoa trái thiêng liêng. Chúng ta cùng hướng đến Mẹ Maria, Mẹ Thiên Chúa hầu chúng ta có thể ở lại trong Chúa Giê-su cách liên li và để mỗi hành động của chúng ta được khởi sự và hoàn tất trong Người.**

Sau kinh Lạy Nữ Vương Thiên Đàng, Đức Thánh Cha nhắc đến Ngày gặp gỡ các gia đình lần thứ bảy sẽ diễn ra ở Milan và ngài cũng ngỏ ý cảm ơn giáo phận chủ nhà cũng như các giáo phận trong vùng về việc tổ chức sự kiện này.

Trong lời chào bằng tiếng Anh, Đức Thánh Cha ân cần thăm hỏi một đoàn hành hương đến từ Indonesia và ngỏ ý cầu nguyện cách đặc biệt cho mọi người trên khắp thế giới như là con cái Thiên Chúa để họ lớn lên trong tình yêu và hiệp nhất hầu họ biết kiên trì và chăm lo cho sự sống thiêng liêng đã được gieo trồng trong thâm tâm mỗi người.

Tiếp đó, Đức Thánh Cha cũng chào mừng các đoàn hành hương đến từ Đức, Slovenia, Slovakia, Balan, Tây Ban Nha và Italia.

Trong tiếng Tây Ban Nha, Đức Thánh Cha nhắc lại ý nghĩa bài Tin Mừng và mời gọi tín hữu sống gắn kết với Chúa như cành nho gắn liền với thân nho; kết hợp với Chúa Ki-tô là nguồn sự sống và chính Ngài giúp chúng ta sinh nhiều hoa trái. Hôm qua cũng là dịp 50 năm dịp phong thánh cho Thánh Martin de Porres, người đã có công trong việc tái truyền giáo và khơi lại sự thánh thiện trong lòng Giáo Hội. Xin Mẹ Maria đồng hành với chúng ta trên mọi bước đường đời. Sau cùng Đức Thánh Cha cầu chúc mọi người ngày Chúa Nhật an lành.

Đặng Thế Nhân (Radio Vatican)

